

Postanowienie z dnia 7 maja 2003 r.

III SW 8/03

Do zawiadomienia o zamiarze skorzystania przez stowarzyszenie z uprawnienia określonego w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz.U. Nr 57, poz. 507 ze zm.) powinny być dołączone dowody dokumentujące prowadzenie działalności związanej z przedmiotem referendum (art. 48 ust. 1 pkt 3 lit. c), jeżeli nie wynika ona wprost ze statutu.

Przewodnicząca SSN Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 maja 2003 r. sprawy ze skargi Stowarzyszenia „Ruch Autonomii Śląska” na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 28 kwietnia 2003 r., odmawiającą wydania zaświadczenia o przysługiwaniu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych.

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e

Uchwałą z dnia 28 kwietnia 2003 r. Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła Stowarzyszeniu Ruch Autonomii Śląska w Rybniku wydania zaświadczenia o przysługiwaniu mu uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych w formie audycji referendalnych. Jako podstawę odmowy wydania zaświadczenia wskazała, że zgłaszający zawiadomienie nie należy do kręgu podmiotów określonych w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz. U. Nr 57, poz. 507). W szczególności nie spełnia dotyczącego stowarzyszeń lub innych organizacji społecznych wymogu określonego w punkcie 3 lit. c tego przepisu prowadzenia działalności związanej z przedmiotem referendum - zgody na ratyfikację Traktatu dotyczącego przystą-

pienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej - gdyż taka działalność nie wynika z § 7 statutu załączonego do zawiadomienia.

W skardze na tę uchwałę Ruch Autonomii Śląska zarzucił, że od lat prowadzi działalność związaną z przedmiotem referendum dążąc do pobudzenia aktywności społecznej i kształtowania postawy obywatelskiej wśród mieszkańców Śląska. Działa także na rzecz zachowania i ochrony kultury mniejszości narodowych i etnicznych. Główny cel ruchu - upodmiotowienie regionu - również związany jest z wprowadzeniem norm unijnych. Przedstawiciele stowarzyszenia uczestniczą w międzynarodowych konferencjach i opiniują projekty europejskich aktów prawnych. Uznanie przez Państwową Komisję Wyborczą, że stowarzyszenie nie prowadzi działalności związanej z przedmiotem referendum, było błędne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym wymienia krąg podmiotów uprawnionych do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych, określając warunki, jakie podmioty te muszą spełniać. W stosunku do stowarzyszeń i innych organizacji społecznych warunki te określone są w punkcie 3 tego przepisu. Jednym z tych warunków jest prowadzenie działalności związanej z przedmiotem referendum, a działalność ta mieści się w zakresie jej celów statutowych. Wymogiem powołanego przepisu nie jest zapis w statucie odnoszący się do przedmiotu referendum, lecz faktyczne prowadzenie działalności związanej z przedmiotem referendum, pod warunkiem jej zgodności z celami statutowymi. Wymogiem formalnym skutecznego złożenia zawiadomienia o zamiarze skorzystania z uprawnienia do udziału w kampanii referendalnej jest w przypadku stowarzyszenia i organizacji społecznej złożenie uwierzytelnionego statutu (art. 48 ust. 2 pkt 3). Jednakże stowarzyszenie lub organizacja chcąc skorzystać z omawianych uprawnień musi wykazać, że spełnia warunki pozwalające uznać ją za podmiot do tego uprawniony. Jeżeli prowadzenie przez organizację społeczną działalności związanej z przedmiotem referendum nie wynika wprost ze statutu, do zawiadomienia powinny być dołączone dowody dokumentujące taką działalność. W przypadku, gdy działalność ta mieści się w celach statutowych, podmiot ją prowadzący można uznać za odpowiadający wymogom z art. 48 ust. 1 pkt 3 lit. c.

Składający skargę nie wykazał, aby prowadził działalność związaną z przedmiotem referendum. Do zawiadomienia nie zostały dołączone żadne dowody na prowadzenie takiej działalności, nie wskazano także żadnych okoliczności mających za tym przemawiać. Na takie okoliczności powołał się dopiero w skardze nie przedstawiając żadnych dowodów. Z samych zapisów statutu nie wynika prowadzenie tego rodzaju działalności. Zapis § 7 mówi o aktywizacji i integracji mieszkańców Śląska oraz Ślązaków. Ze sformułowania zapisu można wnioskować, że działalność stowarzyszenia dotyczy wąskiej grupy ludności. Jeżeli w oparciu o zapis statutu prowadzona była szersza działalność związana z integracją europejską, należało powołać się na te okoliczności w zawiadomieniu i okoliczności te udokumentować. Skoro okoliczności te nie zostały wykazane Państwowa Komisja Wyborcza miała pełne podstawy do uznania, że składający zawiadomienie nie należy do kręgu podmiotów uprawnionych. Zaskarżona uchwała jest zatem zgodna z prawem.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 48 ust. 7 powołanej ustawy oddalił skargę.

=====